

بسم الله الرحمن الرحيم

خلاصه کلاس شب چهارم ماه رمضان

اگر به قرآن و اهل بیت تمسک کردید، امکان ضلالت برداشته می شود. این دو در کنار هم یک چیز هستند. تمسک به قرآن بدون توجه به عترت ممکن نیست و بالعکس. شیعه ناب کسی است که هم در توسل به اهل بیت (علیهم السلام) کوتاهی نمی کند و هم در انس و تعامل با قرآن. کم اند کسانی که روحشان در تعامل ناب با اهل بیت (علیهم السلام) باشد و ذکر روزشان تامل در قرآن و عمل به قرآن باشد.

اگر کسی قرآن را یاد بگیرد و به دیگران آموزش دهد، در آسمان ها او را با نام عظیم یاد می کنند. یعنی صورت ملکوتی تغییر می کند. انس با قرآن روح انسان را عظیم می کند. این عظمت یک اسم و عنوان نیست، بلکه صورت فرد در ملکوت است؛ فریب و دوگانگی در حریم ملکوت وجود ندارد.

فردای قیامت کسانی که برای رسیدن این کتاب به ما زحمت ها کشیده اند، از ما شکایت خواهند کرد. کارمان گیر است چون عملمان خراب است. کسانی که توانستند در برابر دشمن ها و تهدیدها ایستادگی کنند، کسانی بودند که با حقیقت قرآن انس داشتند.

قرآن کتاب خودشناسی است، قرآن کتاب جامعه سالم و مدیریت انسانی است. مشکل ما مدیریت انسانی است که حل آن سخت است. علم فیزیک و شیمی را خیلی ها فهمیدند، اما راه حل مشکلات بشری را هنوز نتوانسته اند حل کنند. اگر قرآن زیر دست و پا افتاد، شیاطین به ما مسلط می شوند، علت این که جامعه اسلامی زیر دست و پا قرار گرفته است همین است.

علت این که نماز هایمان نماز نیست این است که ما انس با قرآن نداریم. تعالیم قرآنی در جامعه کمرنگ شده است. ضرب المثل های قرآنی دارد از بین می رود؛ دیگر کسی از ضرب المثل های قرآنی استفاده نمی کند. نسل بعدی نمی داند «إن تنصروا الله ینصرکم» چه معنایی دارد. این درد ماست که یک بچه هیئتی ۲۰ ساله نمی تواند قرآن بخواند.

این بیگانگی ها و بی توفیقی های ما بی دلیل نیست! ما هر چیز را که دلمان بخواهد دنبال می کنیم اولی در قبال قرآن چه کار کرده ایم؟! گاهی ملائکه از همت ما تعجب می کنند که برای یک چیز بی مقدار چه قدر تلاش می کنیم. معنای این قضایا این است که نفس ما در سلطه شیطان است.

اینکه الان هر کس دو خط قرآن بخواند خسته می شود به دلیل آن است که قرآن را درست آموزش نمی دهیم. شیرین ترین کلاس های قرآن برای عالمانی بود که خود با معارف قرآن آشنا بودند و قرآن را با داستان می گفتند و ما را از این عالم جدا می کردند.

بهترین و ارزشمند ترین کتاب عالم (در مقایسه با کتب آسمانی دیگر مثل تورات و انجیل) در کنار ماست و ما هیچ استفاده ای از آن نمی کنیم. جوان ها بدانید که کسی به جایی نرسید الا به انس با قرآن. هر کسی را می خواهند به جایی ببرند، با قرآن مانوسش می کنند؛ «فاقرأوا ما تیسر». این که [در طول قرائت] توجه ما به این باشد که چه قدر تا آخر این سوره باقی مانده، جز بدختی معنایی ندارد. درمان غفلت با قرآن است. در میدان لذت وقتی یک لذت بالاتری پیدا می شود، دیگر لذت پایین تر معنایی ندارد. ارتقا نفس همین است، نفس حیوانی می شود نفس انسانی و نفس انسانی می شود نفس ملکوتی.

مشرکین مکه در برابر قرائت قرآن پیامبر بهم می ریختند، آن قدر تلاوت پیامبر اثر می گذاشت که شروع می کردند به غنا و سر و صدا و پنبه در گوش کردن. کسی با داشتن قرآن به چیزی به غیر آن برای هدایت تمسک جوید، راه را گم کرده است.

قرائت کسی در نماز درست در می آید که انس با قرائت قرآن داشته باشد. بیچارگی هایی که جامعه ما را گرفته است برای همین مهجور بودن قرآن است، فقر فرهنگی و دینی بدترین فقر است. آن چیزی که بازاری های ما را بدبخت کرده است، همین دوری از قرآن است. چرا دنیا ما را زمین می زند؟! دنیا زمین زننده نیست اما به خاطر دوری ما از قرآن ما را زمین می زند.

ممکن نیست کسی به این دو تمسک کند و ذره ای گمراهی در زندگی اش ایجاد شود. دین داری با قیافه و ریش نیست، باب دین معرفت است، باب دین انس با قرآن است.